

Skodsborg med lejede Automobiles, tror jeg ikke vil blive meget betydelig, thi Taksterne er for høje. Man har tidligere ment, og jeg har ogsaa tidligere troet, at mange Udlændinge vilde foretage en Autombiltur ad Strandvejen ud til Skodsborg, men efter at jeg har hørt, at Turen derud, frem og tilbage, uden Ophold derude, med lejet Automobil koster omtrent 18 Kr., tror jeg ikke, den vil blive saa forfærdelig meget brugt; jeg tror, de fleste Turister, som kommer her op, vil bruge Jernbanen som det meget billige Befordringsmiddel derud.

Jeg skal altsaa anbefale det høje Ting at vedtage Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3, men derimod stemme imod Ændringsforslag Nr. 4.

Brandes: Jeg skal tillade mig paa Mindretallets Vegne at anbefale, at Lovforslaget vedtages i den Form, hvori det er oversendt fra Folketinget. Der er af et Mindretal stillet 3 Ændringsforslag, som vi nu har hørt motiveret af den ærede Formand og Ordfører for Udvalget (Rottbøll). Jeg ser saaledes paa Sagen, at efter at det høje Landsting gennem sit Udvalg havde underkastet dette Lovforslag en ganske overordentlig omhyggelig Undersøgelse og Drøftelse og i høj Grad havde ændret paa det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag, og efter at Folketinget har vist en ganske særdeles Imødekommen overfor Landstinget og taget Lovforslaget næsten fuldkommen saaledes, som det blev oversendt fra Landstinget til Folketinget, synes det mig ganske urimeligt, at der nu i Landstinget rettes Indvending mod Folketingets Affattelse paa et enkelt og i hvert Fald underordnet Punkt. Den ærede Ordfører ved meget vel, at naar der i sin Tid fra Justitsministeriets Side blev givet en Dispensation, skyldtes det ikke mindst, at der fra Folketingsmedlemmers Side rettedes en Art Henstilling til Justitsministeriet i saa Henseende, og naar nu Folketinget trods denne Henstilling har vedtaget den Affattelse, som her foreligger, og har vedtaget at indsætte den indskrænkende Bestemmelse angaaende disse Motorvogne, er det urimeligt for Landstinget nu i sidste Øjeblik at gøre Indsigelse derimod. Men hertil kommer, at jeg ikke kan se andet, end at der er en vis Fare for, at vi udsætter selve Lovforslaget for Ikke-Vedtægelse i denne Samling, hvis vi nu retter herpaa, og fra alle Sider har der været Enighed om, at man skulde søge at faa

Lovforslaget gennemført. Den ærede Ordfører mente jo ogsaa, at det var af Vigtighed, at det var for fornøftigt, at vi nu fik en ændret Affattelse af Automobilloven. Hvis vi vil have dette, skal man ikke nu udsætte sig for, at de ret stærke Magter, som er til Stede mod overhovedet at faa en saadan ændret Lov, kan komme i Bevægelse derigennem, at der nu vedtages en anden Affattelse i Landstinget end i Folketinget. Der vil være ganske sikker Stemning for at tiltræde dette Ændringsforslag ogsaa fra den Side, som overhovedet ikke ønsker Lovforslaget vedtaget, og da det Mindretal, hvortil jeg hører, ønsker dette og ikke anser det Spørgsmaal, der er rejst gennem Ændringsforslaget, for særdeles vigtigt, hvad der heller ikke paa nogen Maade kan hævdes, og da de Personer, som kunde tænkes forurettet, er faa, har det ikke megen Betydning, om der sker den Forandring, som paa dette Punkt er sket i Folketinget. Jeg tillader mig altsaa at anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslaget, som er stillet af det største af de to Mindretal, som overhovedet har stillet Ændringsforslag til Lovforslaget, og naturligvis for Resten ogsaa, at man stemmer imod det andet Ændringsforslag, som er stillet af to ærede Medlemmer i Udvalget, fordi jeg gaar ud fra, at hvis dette vedtages, vil det være ganske umuligt at faa Lovforslaget igennem i den Form, det saa vil faa. For dem, der har Tilbøjelighed til nu at faa den gældende Lov ændret, er der ikke andet at gøre end at tage Lovforslaget i den Affattelse, i hvilken Folketinget har sendt os det; saa er vi visse paa, at vi faar Automobilloven ændret.

Ordføreren (Rottbøll): Jeg anerkender i lige saa fuldt Maal som den sidste ærede Taler, at Folketinget paa mange Punkter har slaaet sig til Ro ved Landstingets Affattelse, men jeg maa sige, at Landstingsudvalget har jo for saa vidt ogsaa gjort Gengæld, som der i Virkeligheden kun er Tale om et eneste Ændringsforslag, og det er ikke af saa ganske ringe Betydning. Det er aldrig af ringe Betydning, at man gør nogle Folk Uret, og der begaas faktisk en Uret ved det, Folketinget foreslaar, ved, at man fratager de Mennesker, der i Tillid til Cirkulæret har anskaffet disse Køretøjer, en Ret, som de med god Grund troede, de havde og vilde vedblive at have. Og naar det ærede Medlem (Brandes)